Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Octavian Dvornic)
Dosarul nr. 2r-1569/25 (2-25070193-02-2a-07082025)

**D E C I Z I E**

19 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul Serghei Dimitriu
Judecători Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca

examinând fără participarea părților, recursul declarat de Salinski Vladimir,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Corjan Călin împotriva lui Salinski Vladimir cu privire la încasarea datoriei, dobânzii contractuale, penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2025, prin care s-a admis cererea înaintată cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, -

**c o n s t a t ă:**

**Poziția instanței de fond:**

La 14 mai 2025 Corjan Călin a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Salinski Vladimir cu privire la încasarea datoriei, dobânzii contractuale, penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea acțiunii, a solicitat asigurarea acţiunii, prin aplicarea sechestrului pe bunurilor mobile, imobile și mijloacelor financiare din conturile bancare ale pârâtului în limita valorii sumei de 173 525 dolari SUA, până la examinarea cauzei în fond.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2025, s-a admis cererea de aplicare a măsurii de asigurare, formulată de Corjan Călin și s-a aplicat sechestru pe bunurilor mobile, imobile și mijloacele financiare din conturile bancare ce aparțin pârâtului Salinski Vladimir, în limita valorii de 173525 dolari SUA.

**Solicitarea recurentului:**

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 30 iunie 2025, Salinski Vladimir, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 26 mai 2025, solicitând casarea acesteia și adoptarea unei noi soluții de respingere a cererii de asigurare a acțiunii la cererea de chemare în judecată înaintată de Corjan Călin împotriva lui Salinski Vladimir cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

**Argumentele părților:**

În motivarea recursului, a menționat că suma de 173 525 dolari SUA a fost asigurată în cadrul altui litigiu de drept, între aceleași părți și același obiect al litigiului, astfel consideră neîntemeiată soluția emisă prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, nr. 2-10279/25 din 26 mai 2025, și anume de a asigura repetat, același obiect, aceiași sumă de bani între aceleași părți.

Or, prin încheierea privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării, dosar nr. 008- 1075/2024, din 12.02.2024, la executorul judecătoresc Buzadji Olga, aceiași sumă de bani, a fost asigurată, iar la ziua de astăzi, procedura de executare (asigurarea) nu a fost încetată. La momentul actual, la data depunerii recursului prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, nr. 2-10279/25 din 26 mai 2025, există două hotărâri executorii de asigurare a aceluiași obiect, între aceleași părți și pentru aceiași sumă de bani, fapt care creează ingerință disproporționată în dreptul de proprietate a recurentului.

Susține că la data emiterii încheierii, judecătorul urma să asigure acțiunea doar în cazul în care se constata că neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti, în speță, însă, nu se poate afirma că neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă eventuala executare hotărîrii judecătoreşti, or deja figurează măsuri de asigurare pe același obiect al litigiului, fapt care nu s-a luat în considerare, chiar dacă, însăși intimatul a prezentat toată informația respectivă, și anume faptul intentării pe același obiect, aceiași sumă, aceleași părți, și așa cum menționează partea intimată „același litigiu” o procedură de executare.

Reieșind din limitele judecării cererii privind aplicarea măsurii de asigurare și din specificul obiectului acțiunii în cauză, consideră că contrar acestor prevederi, instanța de fond a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a examina legalitatea și temeinicia cererii privind aplicarea sechestrului, supusă în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză și materialele cauzei însuși anexate de către reclamant.

Menționează că încheierea contestată este ilegală și neîntemeiată, instanța nu și-a întemeiat încheierea pe circumstanțele constatate și probe cercetate în ședința de judecată, care a fost anexate la cererea de chemare in judecata, și fără să

ia în considerare că există o asigurare a acțiunii, admite cererea și dublează sarcina și implică ingerință disproporționată în dreptul de proprietate a recurentului.

Mai menționează că instanța de fond nicidecum nu a motivat care sunt riscurile de eschivare recurentului Salinski Vladimir de la executarea unei eventuale hotărâri de admitere a creanței, or, care sunt cazurile în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești în speță, odată ce este deja asigurată acțiunea în limitele cerute, astfel, asigurarea repetată poate produce pagube iremediabile.

**Termenul de declarare a recursului:**

În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă „*încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol”.*

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă *„Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii”.*

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă *„termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii”.*

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că prin depunerea cererii de recurs la 30 iunie 2025, recurentul a respectat termenul procesual prevăzut în art. 425 Cod de procedură civilă, or, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost emisă la 26 mai 2025, fiind remisă în adresa recurentului Salinski Vladimir prin poștă terestră, la materialele cauzei lipsind date privind recepționarea acesteia. Însă, potrivit recurentului, aceasta fost recepționată de ultimul la data de 13 iunie 2025.

**Aprecierea instanței de recurs:**

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă *„Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii”*.

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă „*recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe*

*baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților".*

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă „*instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea."*

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă *„la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti."*

În temeiul art. 175 alin. (1) Cod de procedură civilă *„în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept*: *a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului; b) să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară".*

Conform alin. (2) a articolului indicat *„judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii".*

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă *„în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii."*

În acest context, Colegiul judiciar notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina

probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârâți, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

În același timp, asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Colegiul notează că prin acțiunea înaintată de Corjan Călin a solicitat încasarea din contul lui Salinski Vladimir a datoriei în mărime de 308 672 dolari SUA, dobânzii contractuale în mărime de 277 804,80 dolari SUA, penalității de întârziere în mărime de 100 000 dolari SUA și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de asigurare a acțiunii, Corjan Călin a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurilor mobile, imobile și mijloacelor financiare din conturile bancare ale pârâtului în limita valorii sumei de 173 525 dolari SUA, până la examinarea cauzei în fond.

Colegiul civil reține că prima instanță corect a ajuns la concluzia de a admite solicitarea lui Corjan Călin, și a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacele financiare din conturile bancare ce aparțin pîrîtului Salinski

Vladimir în limita valorii de 173525 dolari SUA. Or, oportunitatea și necesitatea instituirii măsurilor de asigurare se confirmă prin existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii, manifestat prin pericolul de înstrăinare a bunurilor mobile și imobile litigioase.

Colegiul civil remarcă că asigurarea acțiunii se admite doar dacă există o aparență justificată a pretenției (nu este vădit neîntemeiată) și dacă se justifică un pericol real de prejudiciere. Astfel că instanța de judecată, analizând cererea privind asigurarea acțiunii, urmează să constate verosimilitatea dreptului pretins, fără a se substitui unei examinări în fond

În aceeași ordine de idei, Colegiul civil consideră că aparența justificată a pretenției, fără a prejudicia fondul cauzei, precum și existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii, este confirmată prin circumstanțele esențiale redate în conținutul actului de sesizare a instanței de judecată, cu anexele corespunzătoare.

Instanța de fond, adoptând soluția respectivă, a reieșit din obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei, natura pretențiilor formulate și urmare a acestor date, corect a concluzionat asupra existenței unui risc de a nu fi executată eventuala hotărâre. Or, în speță, există un pericol real şi iminent de imposibilitate a executării eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Colegiul judiciar reliefează că la caz, măsurile de asigurare sunt proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului sunt echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului/intimat, scopul acestora fiind de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate.

Prin urmare, Colegiul nu va accepta motivele invocate de recurent cu privire la netemeinicia aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, or, prima instanță nu a acționat arbitrar ci, având la bază prevederile legale, a instituit o măsură provizorie, de limitare temporară, urmărind scopul conservării patrimoniului lui Salinski Vladimir, pentru a asigura executarea eventualei hotărâri judecătorești.

Este de menţionat, că măsurile de asigurare a acţiunii nu privează proprietarul de dreptul de proprietate asupra bunurilor sale, ci doar instituie restricţii privind înstrăinarea acestora altor persoane. Aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii nu perturbă posesia şi deţinerea bunurilor de către proprietar, are un caracter temporar şi are ca scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului.

În cumulul celor expuse, Colegiul reține că în speță, sunt întrunite exigențele de necesitate și rezonabilitate a măsurilor de asigurare.

Pe cale de consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite

cererea depusă de Corjan Călin cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs califică neîntemeiate argumentele recurentului Salinski Vladimir privind suma de 173 525 dolari SUA a fost asigurată în cadrul altui litigiu de drept, între aceleași părți și același obiect al litigiului, iar, la momentul actual, există două hotărâri executorii de asigurare a aceluiași obiect, între aceleași părți și pentru aceiași sumă de bani, fapt care creează ingerință disproporționată în dreptul de proprietate a recurentului.

Or, lucrările dosarului atestă cu certitudine precum că prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 noiembrie 2024, s-a dispus scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată înaintată de avocatul Sidorenco Maxim, în interesele lui Corjan Călin împotriva lui Vladimir Salinski cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată. Iar, potrivit încheierii din 23 aprilie 2024 a aceleași instanțe, adoptată în aceeași cauză s-a dispus anularea măsurilor de asigurare a acțiunii dispuse prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2024, prin care s-a aplicat sechestru pe bunurile mobile, imobile și mijloacele financiare ce aparțin lui Salinski Vladimir, în sumă de 173525 dolari SUA, (f.d.41-43).

În continuare, Colegiul judiciar remarcă că recurentul nu a invocat careva temeiuri de casare a încheierii contestate, or, acesta a reprodus normele de drept cu privire la asigurarea acțiunii.

Iar, argumentele invocate în recurs țin de fondul cauzei, asupra cărora urmează să se expună prima instanță.

La acest capitol, Colegiul civil notează că nu este suficientă simpla expunere a circumstanţelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de netemeinicie pe care se întemeiază, precum şi dezvoltarea lor.

Motivarea recursului presupune nu doar exprimarea nemulțumirii faţă de actul de dispoziţie pronunţat de prima instanță, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părţii, instanţa a pronunţat o încheiere neîntemeiată. Condiţia legală a expunerii motivelor de recurs implică determinarea greşelilor anume imputate primei instanţe, o justă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum şi indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția primei instanțe, iar, argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune casarea actului de dispoziție.

Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia că recursul

declarat de Salinscki Vladimir urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 26 mai 2025.

În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

**d e c i d e:**

Se respinge recursul declarat de Salinscki Vladimir.

Se menține încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 26 mai 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Corjan Călin împotriva lui Salinski Vladimir cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul Serghei Dimitriu

Judecători Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca